

Publicerad 2005-09-03 02:26 av AtomHeartMother

Jag har glömt det...

Dröm

Alla människor här.

Hela salongen full

Av fjuttiga violiner

Det

Finns inte ens ett eko

Av något annat.

Vi Råbarkade

Måste älska till pukornas brak

Vi Råbarkade

Har kärlekar som vulkaner

Vi Råbarkade är de som lever

I solen

För läxan är denna:

Jag är kanske en annan än den du tror.

Jag är kanske tiotusen galaxer mer

Än den stjärnskugga du ser

Jag är en Man. Bara en man.

Inte en pojke. Jag kan aldrig mer vara en pojke

Som skriver sötheter och låtsas att kärleken inte bränner.

Jag är en man som vet att kärleken förgör och dödar och föder.

Om detta kan jag skriva. Men det blir inga sötheter.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AtomHeartMother med Poeter.se id #4443 innehar upphovsrätten